„ЗАСТАВА“ излази редовно: средом, петком и недељом на целом табаку, уторком на по табака.

Цена је за Аустро-Угарску:
на 1 месец . . . . . 1 ф. 20 н.
на четврт године . . . . . 3 ф. 50 н.
За Србију
на четврт год. 8 дин., на по год. 16 дин.

Народни бројеви од петка нарочито за шире народне кругове уређени могу засебно да се претплате, а цена им је:
на 1 месец . . . . . 25 нов.
на четврт године . . . . . 75 нов.

ЗАСТАВА.

ОРГАН СРПСКЕ НАРОДНЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ.

За ОГЛАСЕ плаћа се по 6 новч. од сваке врсте сваких ситних слова; за жиг се плаћа по 30 новч. сваки пут.
За „Priposlano“ плаћа се 20 нов. од врсте.

ДОПИСИ шаљу се уредништву, а претплата и огласи администрацији „ЗАСТАВЕ“

Уредништво и администрација „Заставе“ налази се у кући г. Ст. Јефтића, главна улица.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА не примају се.

РУКОПИСЕ не враћамо.

Поједини бројеви стају 10 новч.

БРОЈ 24. У НОВОМ САДУ У НЕДЕЉУ 12. ФЕБРУАРА 1895. ГОДИНА XXX.

У СЕДАМДЕСЕТУ.

Кад ове ретке пишемо, још једнако стижу са свију страна Српства писмене честитке нашем народном великану дру Светозару Милетићу, у којима се топлим речима поздрављ, ступање његово у седамдесету годину.

Честитке те, које ћемо све редом донети, јасан су доказ, како народ љуби и поштује Милетића, а уједно је у њима изречена и многа плодна мисао народна о данашњем нашем положају.

Још нисмо у стању ни приближно да означимо број тих честитака, јер још једнако стижу, а велики њихов број мора човека збунити, те нисмо још у стању да изнесемо преглед о њима.

Брзојавни уред већ три дана ради, а у петак су од рана јутра до доцне у ноћ сви чиновници и све жице радиле на тим Милетићевим честиткама, и оне су тако брзо и нагло стизале, да их чиновници ипак нису могли савладати и у том наглом примању и радњи, тако су нечитко израђене брзојавке, да код многих и многих нисмо у стању да сазнамо садржаја.

Из Србије су тако нагло стизали поздрави, да жица, која иде преко Земуна, није могла да савлада навалу, те су у исти мах и преко Пеште морали брзојаве из Србије да отправљају, тако да и доцне, после званичног сахата, после 9 сахата у вече једва прекидоше рад.

У Новом Саду је тај дан у тишини и скромно прошао. Сваки пријатељ Милетићев је у свом домаћем кругу тај дан тихо прославио, пошто исти никаква јавна, тако рећи званична карактера на се није увео. Појединци су одлазили старини у дом, честитали му и попили са њиме у здравље по чашицу, слављеник се сваком врло обрадовао, и изменуо многе мисли и распитивао се о многим личностима и стварима, нарочито из давне прошлости, која тако будно у њему живи. Посетили су га многи и таки, који га преко 10 и више година видели нису, и сви су били задовољни, како су провели са старином.

Поздравила га је и једна већа депутација Новосађана, и сваки је био задовољан и срећан, што је могао са старином да се рукује и многи се сагнуо и целивао му десницу. Депутацији је рекао: да нема речи да изрече своју благодарност, и у његовом оку опет се засија сува радосница, која нам је много више говорила и причала од каквог говора.

Скоро сви српски листови донели су уводне чланке, у којима славе и поздрављају Милетића, а са више страна стигао је и по који скромни дарак.

Кад прегледамо све те поздраве, ма како многобројни били, ипак, ипак много име српско нисмо тамо видели.

Ми смо имали прилике, да чујемо и разлог за то: многи држе, да није време било, да се прослави улазак у седамдесетту, већ треба на годину, **кад наврши седамдесету**, да сав народ прослави јавно и званично тај дан.

Ми то мишљење потпуно делимо и не држимо, да је ове године учињено све оно, што Милетић заслужује. А то се ове године и није намеравало, за то се и избегавао сваки званичан, јаван карактер, пошто се то за догодине оставило.

Из многих места пријавили су се нарочита изасланства за ову годину, свима тима је јављено, да не долазе, пошто се не мисли никакве јавне прославе приредити.

Ми држимо, да се онака прослава, какву Милетић заслужује и не даје за кратко време спремити и да је за то таман једна година потребна.

И ако овогодишњи поздрави морају сваког Србина зарадовати, држимо, да су они само увод за оно, чиме треба народ Милетићу да се одужи и чиме ће му дочекати до године навршење седамдесете му године.

Време је дакле, да се јавно о том поведе реч, да се отпочне спремати за достојну прославу седамдесетгодишњице Милетићеве 10. фебруара 1896. године, да нико не узможе рећи, да није извештен, те није имао времена да се спреми.

Држимо, да има више начина, како народ може и мора да се одужи Милетићу и да му дочека дан, када навршује седамдесету, те свако има и времена и прилике, да за време од читаве године нађе онај начин, који му најбоље приличи.

У тврдом уздању, да ће провођење, које нам је до сада одржало Милетића, уздржати нашег љубимца још много година у здрављу, учинићемо и ми са своје стране, све што је могуће, да ствар одуживања Милетићу, што боље напредује, како би народ српски светла образа дочекао 10. фебруар 1896. године.

Нови Сад, 11. фебруара.

Нешто о „Старчевићевој химни“. Под овим натписом пише „Обзор“: „Угледах хрватски родољуб из Славоније шаље нам ову занимљиву вест: Пре више година путовао сам железницом од Новог Сада, преко Суботице и Гомбоша у Осек, кад сам на једној станици у Мађарској чуо неколико пијаних Шваба певати ову песму: ‚Sajn mr net fon Padasek, sajn mr net fon Kula, Tanc mr in den sajdenštrimí, ferrajs mr kanc Klumpa‘. (Батасек и Кула су места у Мађарској). — Ту врло духовиту песму су певали по истом напеву, по којем наша младеж радо пева: „Живио Старчевић, првак странке права“. Мене је та песма швапске руље врло изненадила, па запитам једнога сапутника, већ времешна Бачванина, да ли је њему та песма позната. Он ми на то смејући се одговори, да је доиста та песма врло глупа, али да ју је још бивши дечаком радо певао. — То ми је било доста! Ако је то дакле прави оригинални текст овога напева, који се данас тако глорифицира, онда је срамота, да се тај напев ма где у хрватској кући чује, још већа је срамота, да ју интелигентни младићи, а особито пригодом какве узвишене славе свирају, а највећа је срамота, да се чак тај прости швапски калауер химном назива, и то — оца (!!!) хрватског народа!“ — Лепо признање, да су Хрвати — „оригинални“!

*

Боје се руских девојака. Три кћери познатог Славјанског, изврсне певачице, добиле су од угарског министарства концесију, да по целој Угарској могу концерте приређивати. Пошто ће сутра у недељу у Срем. Карловцима певати, хтеле су овде у Н. Саду, на основу министарске дозволе, да приреде концерат. Али, не леви враже! Брижни стараоци овог града задрхташе за мир и ред, поплашили се панславизма и револуције, коју би ове девојке могле проузроковати и — забранише им да певају у Новом Саду! Тешко оном систему, који се и девојака боји! Мора да му је подлога сва трула и мора да је на песку основана, кад се боји, да ће се срушити од ваздушног таласа, што га покреће певање руских девојака!

Поглед по свету.

— Угарски сабор. У седници од петка био је на дневном реду буџетски закон. Известилац Ланг први говори и моли, да га сабор прими и наглашује, да од тог примања или не примања зависи и поверење влади од стране сабора. Апоњи, говори о данашњој мутној ситуацији политичких прилика и вели, да би једини излаз био нови избори, но ови због ровења народне странке могу сада довести до политичке анархије. Одбија предлог. После њега говори Мратер, који брани владу и вели, да је либерална странка још доста јака, и није спала на фузију. Прима предлог. Угрон одбија предлог. После тога је настала велика дебата о томе, да ли да буде одмора или не, у чему је већ и до гласања дошло. Дебата је настављена.

— Политика дуга у Србији. Србија је толико срећна, од како је упознала Милана Обреновића, да се у њој политика управља према Милановим дуговима. Пронела се вест, да ће се Милан вратити опет у Србију, но дугови друго нешто говоре. Цар Никола од Русије ставио је до знања Милану, да ће против њега дићи тужбу због исплате зајма од два милијуна, ако се Милан буде вратио у Београд, јер је покојни цар Александар одобрио овај зајам само под условом, да се Милан не сме више вратити у Србију. То исто смера да уради и немачки посланик Брај и да потражи судским путем дуг од 500.000 дин. О тако „чистим“ стварима има Србија, ето, да лупа своју главу.

— Цељска гимназија. Словеначки посланици у царевинском већу траже, да добију самосталну доњу гимназију или словеначке паралелне разреде, са гимназијом у Цељу. Како се буде ова ствар решила, према том ће они своје држање одредити. Не ће да пристају ни на какав компромис. У случају, да им се не учини по жељи, то су они спремни, да иступе из конзервативног клуба, а тим уједно и из коалиције. Хохенвартов клуб држао је своју седницу и закључио је, да ће у царевинском већу гласити за ставку у

ПОДЛИСТАК.

СВЕТОЗАРУ МИЛЕТИЋУ.

Дај ти Боже стара здравља!
Дај ти Боже старе моћи!
Здравље твоје било б' наше
Дан би син'о из сред ноћи.

Београд. **Змајован.**

На дан прославе наступања седамдесете од рођаја омладинског вођа

Дра СВЕТОЗАРА МИЛЕТИЋА.

ОМЛАДИНО!

Шта ћутиш, ћутиш, Србине тужни?!

Једноћ си тресла брда и доле,
Блажила роду јаде и боле;
А данас чамиш скрштених руку
И гледаш Српства беду и муку.
Ти чамиш, роде, ал' време хита!
Ко с њиме брза — за тог се пита.

Стреси се, прêни, прихвати мача!
У борби с тамом светлост је јача;
Уздај се у се и правду Бога,
И гони враге од лица свога!
Кад човек хоће, он може ишта;
Кад неће — онда не може ништа.

Ал' пре но прегнеш у боје љуте,
Збриши небрачу, што прече путе;
Као Црногорац бадњак окрви,
Па да те небрат не смêте први.

Јер тêшко Србу у тêшку боју
Уза небрачу — неверу своју.

* * *

Но, што ту рекох, грешно је било...
Та Српство Србу сваком је мило!
Не, нема Срба, који не чека
На поклич свети — од четврт века: —

Јер душман ми смо... сви смо ми тићи,
И омладинци и — Милетићи!

У Средцу. **Др. С. Миланић.**

ВОЂУ И ПРВАКУ СРБА-ВОЈВОЂАНА

Д-ру Светозару Милетићу,

пригодом дана 10. фебруара 1895., када ступа у своју седамдесетгодишњицу, пуну славне борбе за народна права.

Првосвећениче света Српству храма,
У црнини данас и без жарка плама;
Што злотвора рука погаси помамно,
Да је Србу Твоме пред душом му тамно.

Луч у свету храму већ давна не гори!
Ал' из Војвођана једна мисао збори,
На утеху Теби, див — старино седа:
Свети луч у срцу згасити се не да!

Сви врагови силне да најате чете,
Утулити неће плам те пање свете?
И потоњи Србин, док му тече жила,
Бранич је замисли Тића Милетића!

* * *

Част и хвала Теби из српњских груди,
Што у Српству први ту мисао разбуди,
И задужбу свету остави Свом роду:
За крст православља и златну слободу!

Слава Ти, дични Србине, слава!!!

У Средцу, у Бугарској

Др. С. Миланић,
у име своје и својих једномишљеника, настањених у Средцу.

Др. СВЕТОЗАРУ МИЛЕТИЋУ.

бивш. народном посланику.

Када цело Српство ту свечаност слави
Кад у славу Твоју свуд се ори пој,
У лаворов венац на седој Ти глави
И ја скромно мећем овај цветак мој.

Седамдесет љета свећеник си био
Народу, Слободи, милом Српству свом,
У руци се Твојој њихов барјак вио;
Робу бранич беше, тиранину гром.

Седамдесет љета — низ витешких дела
Седамдесет љета — неуморан рад,
Седамдесет љета — патња за начела,
Седамдесет љета — свом народу над!

И за живот такав, за делања така
Слабачке су речи да искажу све....
Време и потомство плаћа дуг предака,
Вечност награђује посланике те!

За све оно, што си роду своме дао:
Власт, богатство, живот, ум и дом,
Народ Ти је спомен подигао,
Вечан спомен милом Сину свом.

И докле Србина рађа српска мати,
И док сунце сија с плавог неба тог,
Народ ће захвално, вечно прославити
Виликог, искреног пријатеља свог.

Признањем Те данас кити народ цео,
Мученик си, светац његов сада Ти,
А народ је Тебе добро разумео,
Мила јава биће лепи Твоји сни!..

А сада нека се громка песма чује,
Нек' је кличе сваки прави српски тић,
Нека целим светом силно одјекује:
Живео на дуго дични Милетић

Београд, 8. фебруара, 1895. год.

Омладинац.

прорачуну, којом се вотира трошак за словеначку гимназију у Целју.

— Врење у Египту. Дописник „Тајмсов“ из Кајира јавља, да је ситуација у Александрији опасна, Он тврди, да су љубимци египатског кедива раздражили Арапе, да чине насиља Енглезима. Сумњив положај у Александрији привлачи на се општу пажњу. Талијанске и грчке новине доносе вест, да је међу урођеницима раширено прорицање, да се о светковини Рамазана очекује велико проливање крви. Нижи слојеви прете и изазивају Европљане, особито су против војника и мрнара. Многи Бедујини појављују се у околини града, што такође мирише на немир. Предзнаци показују, да се може догодити проливање крви, као што је било 1882. године.

Писмени и брзојавни поздрави

приликом седамдесетог рођен-дана Дра Светозара Милетића, 10. фебруара 1895.

МОШОРИН. Са Книћевца града соко тићу изнемогли стари Милетићу, поздрављамо вам вашу седамдесето-годишњицу вашега труднога и патничког живота. Из дубине душе наше желимо, да вас бог крепка и здрава још поживи, и дочекали да и Србину сине сунце правде и слободе за коју се ви бористе. — Мошоринци.

БЕЧ. Честитам рођен-дан, желим, да дочекамо твоју седадесету сви на окупу. Љуби те твој — Славко.

БЕЧ. Много штовани и мили оче! Ваш данашњи рођен дан, који је хвала Свевишњему, већ седамдесети, даје свом Српству прилику, да се захвали на онолико рада, неумрлог труда и жртава, које сте Ви, мили оче, за српски народ уложили. Нема ни једног Србина, који не ће с радошћу ускликнути: „Живео нам велики и славни Милетић!“ — Примите драги и штовани оче и од Ваше будуће ћерке најискреније жеље, у које спада све добро и лепо, што се може доживети. Бог милостиви нека Вам даде здравље и задовољство, да још много година доживите тај дан у кругу Ваше миле породице. То су истина врло просте, најобичније жеље, али долазе из дубине срца ми, истините су, а то је најглавније. — — — — — — — — — — — Остајем с поштовањем и рукољубом Ваша одана Мицика Јосифовићева. (Вереница Славкова. Пр. Ур.)

ЦРНА ГОРА. Велики Србине, дични Милетићу, за твоја дијела, за твоје родољубље зна и најскривенији кутић Српства. Твоје идеје запојиле су и најмање Срче. Оне су се издигле на хоризонат миле нам Војводине, па отуда трепере као сјајне звјездице, прикупљајући Србадију са свију крајева, да храбро прихвати твој велики аманет, коме неће одољети ни адова врата.

Зато данас, када наступаш у седамдесету годину, омладина црногорска не може ните смије пропустити, а да те, дична старино, не поздрави као онога, који је увијек истину љубио, а правду штитио; као онога, који је свагда био будилник и чувар Српства и српске мисли; као онога, који се онако упорно борио против српских угњетача, не превајући ни од силе ни од власти. Омладина црногорска заједно са цијелим Српством жели, да још дуго живиш на дику и поност свога народа и да дочекаш и видиш, да је твој рад и труд плодом уродио, да су твоје жеље — жеље цијелога Српства — твоје идеје постигнуте — да је мило нам Српство уједињено.

А сада, врли Србине, омладина ти црногорска с браћом из овијех крајева, као поборнику слободе, правде и истине, кличе: Живео још дуго и дуго и дочекао, да ти се Српство и другчије одужи! — Црногорска Омладина.

БЕЧ. Бечка српска радикална омладина верна твојим племенитим начелима, која си посведочио својим некористољубивим и највећег пожртвовања пуним радом, уверена је, да ти највећу радост, на данашњи дан припрема обећањем, да ће следити твојим стопама не превајући ни од каквих непогода, да види остварен твој идеал: срећу васколиког Српства; цениће оне људе који су смелости имали да прихвате барјак из твоје руке, одушевљени да с њима мушки наставе и с успехом изведу твоју високу мисао.

БЕЧ. Српска омладина из Војводине, коју је створио дух твојих идеја, одушевљена идеалима за које си се ти борио, због којих си примио мучениче венац, поздравља твој седамдесети рођен-дан.

БЕЧ. Срдачна честитка народном борцу на његовој седамдесетгодишњици. Живео. — Српска омладина из Босне.

БЕЧ. Седамдесето-годишњи рођен-дан вашега живота, пуна рада и пожртвовања за српску мисао честита вам — Српска омладина из краљевине.

БЕЧ. Старино дочекао си седамдесету скрхан патњама, које си за народ поднео; ми, ученици твојих идеја, осећамо твоје боле, срце је наше препуно љубави и захвалности према теби и у овом свечаном часу ево нас да ти кажемо жеље наше, нека ти даде Бог да дочекаш и видиш твој идеал: сретне дане твога народа. — Срби техничари.

БЕЧ. Див-Милетићу, ти си нам показао како треба љубити народ српски, ти си нам показао како се треба жртвовати за спас народа српског, па како ће ти се омладина српска захвалити на твојој служби народу српском и на пожртвовању твоме за спас народа српског, ако ти се закунемо именом српским да ћемо даље наставити рад твој за спас народа српског, јер само тако моћи ћемо свакад и у свако доба ступити пред тебе са светлим образом. — Техничари Лагарић, Милојевић, Певац.

ГРАЦ. Седамдесети пут почиње сунце свој круг широм српскога света; седамдесети пут обасјава зора и милу главу твоју српски диве, символе српских јада, борбе и нада, а омладина српска напојена твог родољубља, свија топле жеље у неувели венац благодарности, којим данас Српство кити твоју дивну главу и кличе ти од Фрушке до Дурмитора слава ти неумрли борче! Слава ти дико наша, носиоче мисли српске. — Српска омладина.

БУДИМ-ПЕШТА. Див јуначе народни, борче и мучениче; теби идеалу свом крунише данас лавор венцем мученичко чело захвална ти омладина и кличе: Твоја мисао погинути неће. — Српска будимпештанска уједињена омладина.

ПРАГ. Борцу за народна права див старини честита наступело семдамдесето лето — Шумадија.

ПРАГ. Најдрагоценијем алем-камену полувековне политичке историје овостраног Српства, који светли сваком правом Србину, светлим сјајем родољубља, пожртвовања, нашем челик борцу за права народна и мученику за идеју српску доктору Светозару Милетићу, честитамо из дубине топлих осећаја захвале и признања наступелу му седамдесето-годишњицу, са жељом да нам га бог још дуго поживи! Српска мајка такових нам одгајала, бела вила млеком задајала. — Српска омладина.

ИНЗБРУК.

Над свијетлим твојим животом
Злоба гадна бљува тмуше,
Ал' небесну силну зраку,
Што ћ' угасит' твоје душе?
Плачне грдне помрчине
Могу л' оне свјетлост крити?
Свјетлости се оне крију, оне ће је распалити.
Плам ће вјечно животворни
Блистат' Србу твоје зубље,
Све ће сјајниј' и чудесниј'
У вјекове биват' дубље.

Српска инзбрушка омладина.

ЗАГРЕБ. Ниједна велика мисао која народе и друштво људско напред креће, не продире у почетку без мученика, а српска мисао нађе у теби најдостојнијег, најплеменитијег мученика с тога си ти једини чисти неоскрвњен идеал омладине српске. Живео наш дични Милетићу, живио оче омладине српске. — Српска академска омладина.

БЕОГРАД. Београдски великошколци одушевљују се вашим радом за Српство у Војводини, честитају вам ступање у седамдесету годину вашега мучнога, али за српски народ драгоценога живота. — Јеремија Живановић, Љубомир Васиљевић, Милутин Пећанин, Милан Костић. Бранислав Лугумерски, Милан Милићевић, Михајло Бајанчевић, Живојин Видановић, Љубомир Михајловић, Живојин Томић, Михајло Марјановић, Живојин Дачић, Миливој Петровић, Ђорђе Ранојевић, Урош Јокановић, Живота Хаџић, Милан Марјановић, Живојин Аранђеловић. Стеван Јовановић, Димитрије Мијалковић, Александар Кривић, Петар Коцић, Тодор Стосић, Иван Ђајковић, Милош Живан Станковић, Влада Максимовић, Момчило Здравковић, Иван Кангрга, Јован Јовановић, Драгољуб Аравђеловић, Владимир Петковић, Милорад Миливојевић, Драгомир Николић, Милоје Бумбић, Михаило Петковић, Светозар Томић, Војислав Петар Велимировић, Антонијевић, Милош Трифунац, Никола Матијевић, Милан Бранковић, Никола Вуковић, Алекса Стевановић, Богдан Јакшић, Тихомир Пејић, Драгољуб Вујић, Љубомир Дабић, Живојин Видановић, Миливој Павловић, Мирко Поповић, Данило Катић, Богољуб Вучичевић, Драгољуб Радосављевић, Љубомир Ловрић, Бранислав Аврамовић, Никола Јаничић, са још две стотине другова.

БЕОГРАД.

„Живео нам сиви тићу,
Ми смо с тобом Светозаре Милетићу“

кличу ти — Техничари прве године.

БЕОГРАД. Уједињена српска омладина из српских покрајина ван краљевине српске, која се овде школује са задовољством се сећа ваших мученичких подвига и најоданије вам честита ступање у седамдесету годину вашег драгоценог живота — Потпредседник „Пролећа“ Мирко Семовић, богослов.

БЕОГРАД. Дружина ђака београдске учитељске школе, честита седамдесетогодишњицу неуморном борцу за народ и права и жели, да живи још много година на поност нашем народу. Председник омладине, Симић.

БЕОГРАД. Са Пијемонта миле Србадије лети овај брзојав од једног дела подмлатка српског народа, теби мила старино да ти честита ступање у седамдесету годину и да ти истим да видљива знака, да те штује и цени; а кад почне српска омладина даривати лаворове венце својим великанима за њине услуге српском народу, теби ће први пружити. Слава ти слава честита старино, да нам те Бог поживи дуга века, на поност миле Србадије. — Матуранти Београдске реалке.

БЕОГРАД. Седамдесет година брзо протеку, али проведене у таком раду, довољне су да се вечно живи. — Ђаци седмог разре да прве гимназије.

БЕОГРАД. Уверена да ће рад српског великана бити свагда за углед српској омладини и српска либерална омладина поздравља на данашњи дан оронулог седог и честитог борца сарањене војводине. — Председник српске либералне омладине Север Милутиновић.

БЕОГРАД. Дан ваше прославе свечаник је целог Српства, и велико-школска омладина хита, да вам честита и да вас увери о правој, најтоплијој љубави и поштовању. Корачајте и даље трновитом али и часном стазом. Ми ћемо се дичити што вас имамо на поност свег Српства. — У име свих велико-школаца, заступник председника „Побратимства“ Данило Катић, филозоф.

БЕОГРАД. Дични јубилару, одушевљени твојим патриотским радом кличемо: Живео своме драгоме Српству. — Шести разред прве београдске гимназије.

БЕОГРАД. Славноме борцу за Српство; великоме мученику за народ и слободу, најискреније и најодушевљеније честитамо седамдесето-годишњицу диву Милетићу. Живео на многаја лета. — Матуранти прве београдске гимназије.

КЛУЖ. Neînfrântului luptator sêrb Dr. Svetozar Miletici Neoplanta. Patrunsi de ideile mari, pentru cari ai luptat cu atâta bravura si pentru cari ai suferit atât de mult: acum, când pasesci în al 70-lea an al vietü, atât de scumpe natiunü sêrbe, Ti stri gam din adêncul inimü: Se traiesci la multi ani! — ca se poti vede cu ochü Ti trupesci triumfând causa, careia Ti ai jertfit viata întreaga. — Studentii universitari români din Blusiu (Klausenburg).

КАРЛОВЦИ. Старини дичној, поносу српском Милетићу, честита седамдесетгодишњицу — Карловачка гимназијска омладина.

ЛИЈЕВНО. Неустрашивом борцу за мили народ свој и као народном мученику жели још много дугих и сретних година. — Српска омладина.

ЕРЦЕГНОВИ. Придружујући се данашњим жељама целокупног српског народа, тврду ти веру задајемо, да ћемо увек твојим стопама ступати, да ћемо барјак кога си ти развио до последње капи крви бранити. — Србадија Ерцегновска.

КОТОР. Седамдесет-годишњица твога рођења сећа нас на мучни твој живот за срећу и напредак народа српскога, твоје чедо „Застава“ и данас се поносито виje и држи је ново покољење, омладина српска, која се напајала на чистом врелу твога родољубља. Живео још дуго наша дико и поносе народа нашега. — Которска Србадија.

ЕРЦЕГНОВИ. Кад извесни куцне час, зови само ево нас. — Србадија мостарска.

ВАЦ. (Из државне тамнице, од потпредседника румунске народне странке, који је у меморандској парници осуђен на годину дана државног затвора). Als dein ehemaliger Parlamentscollega im hingebungsvollen gemeinsamen Kampfe für wahre Freiheit und Gleichberechtigung aller vaterländischen Nationen; und gegenwärtig als dein Stellvertreter hier, empfange anlässlich deines 70-ten Geburtstages meine und meiner Leidensgenossen herzlichste Glückwünsche. Der allmächtige möge dir deine theuere Gesundheit lange schenken und bescheiden die Früchte deiner Bestrebungen und Opfer zu geniessen im Interesse und zum Wohle aller Nationen unseres gemeinsamen Vaterlandes. — Pop de Basesti.

ТУРЧАНСКИ СВ. МАРТИН. (Од словачког првака и друга Милетићевог Павла Мудроња). Velikásovi a mučenikovi srbskeho pobratimskeho naroda kliče: slava a mnogaja i blagaja lieta, Mudron.

ПОЖУН. Борца за најсретнија добра свога народа у свих Словена, чувара и вазда одушевљеног бранитеља народних права, мученика својих идеја и свога народа, поздрављају срдачно приликом његовог седамдесетог рођен-дана и кличу одушевљено, у име овдашњих Словена: на многаја љета. — Др. Милош Стефановић, др. Јован Протић.

БЕОГРАД. Честитам великом Србину и неустрашивом борцу, за народна права и слободу, седамдесету годину са срдачном жељом, да још дуго поживи. — Пашић

БЕОГРАД. Мир међу браћу, слава Милетићу, — Сулејман Ефендија-Фалацић.

БЕОГРАД. И ако херојска политичка борба твоја није увенчана жељеним резултатима — ипак она остаје потомству живи пример великог твог пожртвовања и патриотизма. Буди нам дакле још за многаја љета жив пример тих великих врлина. Слава ти драги пријатељу! — Сава Грујић, ђенерал.

БЕОГРАД. Честитамо вам седамдесету годину. Живо вас се сећамо врли старчо и у вашем раду находимо углед и црпемо снагу и за себе. — Стојан Протић. Окица Глушчевић.

БЕОГРАД. Врлому борцу за народност и слободу најсрдачније честитају. Андра Николић, Милован Миловановић.

БЕОГРАД. Поред послате књиге и овим путем топло поздрављам старога борца и великана. — Гига Гершић.

Књига, о којој је у овом брзојаву реч, јесте: „Поглед на међународни и државоправни положај Босне и Херцеговине и острва Кипра“, од Гл. Гершића, а издала је српска краљевска академија. На првом листу дивот-примерка, написао је писац ову посвету: „Своме првом учитељу и шефу и публицисти у политици, узоритом и немалаксалом борцу и заступнику народних права, стегоноши све-српске мисли и типскоме претставнику једнога светлога и тешким борбама обележеног отсека у историји политичко-друштвенога покрета и развића српскога народа, мученику својих убеђења др Светозару Милетићу од свег срца честита и најбољим жељама попраћа седамдесетогодишњицу један из „старе гарде“ Милетићеве, негдашњи скромни „крилни побочник“ и сарадник свога политичкога вође и команданта и свагдашњи искрени поштовалац и пријатељ његов Гига Гершић).

БЕОГРАД. Срећан сам, што у моме народу могу поздравити величину, као ти што си. Поздрављам седамдесети рођен дан твој и желим, да Господ испуни жеље твоје. — Јанко М. Веселиновић.

БЕОГРАД. На данашњи дан кличем: Слава ти, слава мучениче народни. — Алимпије, адвокат.

БЕОГРАД. Великану, патриоти слава! — Милорад Гавриловић, Светислав Динуловић, чланови краљ. српског народног позоришта.

БЕОГРАД.

Општа љубав Српства у зли ови век
Нек ти је Милетићу слава и лек!

Милован Јанковић.

ЗАГРЕБ. Када си завитлао „Заставу“ одазваше ти се сва српска срца и створио си ново доба, бујно омладинско доба; радио си много увек за народ, никад за себе и нашли се клеветници, осумњичише те и осудише те и ти си у болу свом узвикнуо: Светога ми Богојава не учиних ништа криво! и наступише тужни дани, многи су скривили, многима си опростио дочекао седамдесету. Величини имена твога клањаће се поколења за сва времена док Србин живи теби, највећем Србину. — Др. Јован Пачу.

ЗАГРЕБ. Клањам се ђенију твоме, којим ће се поколења задахњивати и чинити искру, која лебди пред очима искреним патријотима. Слава ти! — Таушановић.

ЗАГРЕБ. Здравствуј стари друже народни патниче, спокојан буди са заставом ти упаљена луч омладини српској још и данас неугасно светли. — Живковић.

СМЕДЕРЕВО. Честитам вам данашњи дан. — Пера Максимовић.

ПОЖАРЕВАЦ. Писац подлистака „Писма једној госпођици“ у „Застави“ а за време твога тамновања и „Fortuni“, довикује ти живео. — Мита Живановић, директор.

КРАЈОВА. (Румунска.) Мили стриче Светозаре! На многаја љета! Здравље и задовољство! — Ваш Ђорђе Милетић.

ПОЖЕГА. Слава наступајућој седамдесетој години драгоценог живота вашег за најузвишенију идеју васколиког Српства, коју ћу целог века исповедати. — Кориел Јовановић.

ПРИШТИНА (на Косову). На радост васцелог српскога народа, а исто тако и свега Словенства, ступате сада у седамдесету годину свога радом и успесима, пребогата живота. Цело Српство благодариће у топлим молитвама свемогућему на толикој милости и срећи, да је највећег Србина онога краја поживео и доживео осму деценију свога, по народ толико корисног живота. Честитамо вам најсрдачније 10. фебруар, 70-годишњицу вашу, која је уједно дан радости и среће милога нам Српства. Ми овде, на средини тужна Косова-поља, светиње српске, на домаку и догледу Грачанице и Самодреже-цркве, Ситнице и Лаба, Шара и Мазгита, молићемо се свемогућему, да ваш век, толико драг и мио целоме Српству, продужи до крајњих граница човечија живота. Необично се радујемо, што нам се дала прилика, да вас можемо уверити о нашем свагдашњем великом и одличном поштовању. — Иван и Милица Иванић.

МИТРОВИЦА. Оцу нашег народног препорођаја, првом носиоцу српске идеје у овој монархији, необичном и неустрашивом прваку српскога народа, мученичком барјактару поносне „Заставе“, поздрављамо седамдесети рођен-дан његова за Српство мукотрпнога живота са топлом молбом да га Свевишњи уздржи до крајњих граница људскога живота. — Коста Крстић, Панта А. Јовановић, Трифун Димовић, др. Александар Рокнић, Иван Арамбашин, Србин-католик, др. Ђорђе Ивковић, Павле Панаотовић, Радивој Поповић, Димитрије Стојановић, срп. нар. учитељ, Јован Вујашковић, Јован Костић, Јосим Секулић, Мирослав Спајић, Сава Крстоношић, Душан Михајловић, Ђ. Савић, Радивој Николајевић, Стеван Адамовић, Јован Спајић, Милутин Савић, Тоша Василић, Мирко Ћирић, Павле Вујашковић, Стева М Бакмаз, Велимир Радак.

КАРЛОВЦИ. На освитку 70. године, кличемо неустрашимом борцу за народна права, живео на дику и понос Српства. — Др. Миша Михајловић, Пера Веселиновић, др. Ђорђе Красојевић, др. Стеван Стојковић.

СТАРА ПАЗУВА. Твоја мисао погинути неће. — Др. Миливој Миладиновић.

ВРШАЦ. Силни слављениче. Вуци насрћу на твоје јадно раскомадано стадо, а његови данашњи пастири, вође, виде ту грожњу, па неће да споје стадо, како би сачували од вучијих зуба. Поздрављајући ти приступ у седамдесету, молим се богу да поврати твоју џиновску снагу те да разгониш неизмирљиве пастире и прикупиш стадо у један тор на јад непријатељу. — Коста Маринковић.

ВРШАЦ. Високо ценећи твој неумрли рад, којим си разбуктао у грудима целог српског народа свети пламен одушевљења за светиње нам народне: језик, веру и народност; одушевљавајући се за тобом дико и поносе српски, најверији и најдостојнији представниче узвишених српских мисли и идеала, чије је срце увда са целим народом осећало; кличемо ти из свег срца на прагу твоје седамдесетогодишњице: Живнам био дични тићу, живео нам Милетићу! — Ђура Цвејић, др. Бранко Илић, Шандор Драгић, Ђорђе Петровић, Мита Матејић, Пера Марковић, Влада Костић, Коста Маринковић, Гига Андрејевић, Васа Петровић, Васа Томић, Коста Филиповић, Јоца Барбуловић, Гавра Ћирић, Арон Терханов, Жива Поповић, Јоца Вучетић, Ђурка Цвејић, Коста Чејић, Стеја Павков, Божа Павков, Коста Миленков, Аца Младеновић, Коста Павлов, Милан Петко Павловић, Коста Павловић, Жива Радак, Јоца Ранчин, Стеван Ранчин, Владисављевић, Стева Петровић, Мита Мушицки, Мита Клицин, Јоца Висачки, Шандор Теодосијевић, Велинко Ђорђев Нанчић, Милан Стојчев, Жива Парцајић, Жива Мунцић, Сава Радак, Пера Каменарски, Ђока Панчевац, Лаза Петров, Живанов, Пера Омерац, Која Радак, Јоца В. Токин, Мита В. Токин, Пера Филиповић, Жива Бајић, Ника Војнов, Шандор Драгић.

РУМА. Најнеустрашивијем борцу за права српског народа у овим крајевима, најмукотрпнијем патнику у служби свога народа нека је вечна слава и хвала. — Панта Ђуричић Биорац.

РУМА. Седамдесету си наступио сиви тићу, здраво да си наш љубљени Милетићу; о кад би само мого да повратиш од чега си изнемого, па да пођеш међу народ твој, онда би нам и помого Бог, тад би слога српска оживела, а и вила српска запевала на вилински збор. — Јован Ђуричић Биорац.

РУМА. Дични борче за народна права узору пожртвовања и самопрегорења нашем сивом тићу, орлу са висина, поздрављамо седамдесету, са жељом да још дуже и крепкије поживи на радост свога народа. Др. Жарко Миладиновић адвокат са супругом својом Миланом.

РУМА. Честитам срдачно седамдесети рођен дан. Молим Бога да вас још дуго поживи на понос и дику српском народу. — Др. Антоније Богдановић.

БЕЧ. Народном љубави крунисаном вођи српског народа у Војводини ретко славље честитају Велизаровић, Карановић, Крстић, Кујунџић, Милосављевић, Мичић, Петковић, Рибникар, Ружић.

ФИЈУМА. Дивни старче, соколе сиви, сретно ступај у седамдесету, а Бога молимо, да живиш још донде, док не видиш твој српски народ тако срећан, како твоја мученичка душа жели. Поздрав ти с јадранског мора. У име Срба радикала Пеко Милошев, Драгиња Милошев, Алексић, Бањанин, Поповић, Милетић. Заклен Беденд католик, Сапак Љуштина.

НАБРЂЕ. Дична старино! „Бијах млад и остарјех, и не видјех праведника остављена, ни дјеце његове да просе хљеба“. (Псалом Давидов 37. стих 25.) Наступилу Твоју седамдесету годину, честита Ти у име одбора овог забитног мјеста Твој штоватељ — Јован Мештеровић.

БРАШОВО. (Од уредништва најодлучнијег саског листа). Dem grossen Vorkämpfer für nationale Rechte entbietet zum heutigen Festtage Namens vieler Gesinunngs genossen hochachtungsvolle Grüsse, die Redaction der „Kronstädter Zeitung“.

ВЕЛИКИ СИБИЊ. Славноме поборнику за света права народности из дубине срца кличу живео на многаја љета — Сарадници „Трибуне.“

ТУРЧАНСКИ СВ. МАРТИН. (Од словачких „Народних Новина“). Svoj srbski a slovanski narod zasluženemu bojovar siema a za mucenemu junakovi volame vecna mehoj mu slava i vdacna pamat celom slovanstvu. — „Narodnie Noviny“.

ТЕМИШВАР. (Од уредника румунског листа „Dreptatea“, који је осуђен на две године државног затвора). Vollständigen Sieg der Fahne der Nationalfreiheit die Du so muthig im Kampfe hoch hieltest. Dr. Branisce Director der „Dreptatea“.

БЕОГРАД. Великом српском патријоти, српском тићу Милетићу честитамо седамдесето-годишњицу са жељом, да још дуго поживи на славу српскога народа са својом „Заставом.“ — „Мали Журнал.“

БЕОГРАД. Староме великану српском свесрдачно честита седамдесету годину. — Уредништво „Одјека“

ДУБРОВНИК. Староме борцу за народна права, млади борци шаљу поздрав и кличу „твоја мисао погинути не ће.“ Слава! — Уредништво „Дубровника“

БЕОГРАД. Честитамо ти седамдесетогодишњицу, са жељом, да прославимо осамдесетогодишњицу у сретнијим приликама. Живео дични борче, мучениче. — „Дневни Лист.“

ЗАГРЕБ. Слава борцу и узору народноме Светозару! Нека бог услиша народне жеље и молбе, те тебе обдари највећим благом овога свијета. — Уредништво „Србобрана.“

БЕЧ. Придружујући се данашњој слави целога Српства, желимо вам уз осталу браћу друготорајан век и остварење ваших идеја. — Далматинска српска омладина.

КОТОР. Изволите из овог српског краја у име Боке примити најискреније жеље. — Др. Кнеквић посланик на царевинском вијећу.

КАРЛОВЦИ. Др. Светозару Милетићу Нови Сад. Неустрашивом борцу, узору Српства, мученику народном на освитку данашњега дана кличемо из дубине српске нам душе: Живео и слава ти борче! — Светозар Јанковић, градоначелник, прота Јован Вучковић, ректор, др. Миша Михајловић, Пера Веселиновић, Милутин Јакшић професор богословије, Стеван Ристић, адвокат, Ђока Милутиновић, Јован Грбић, Јован Радомировић, Милош Илић, Јован Илић, Танасија Јовановић, Прока Сентомашки, Живан Дожић, Стеван Миланковић, Милета Ковобарић, Ђорђе Секулић, Арсеније Петровић, Живан Момировић, Стеван Јанковић, Марко Поповић, Коста Милошевић, Јеремија Берчан, Мојсило Клисарић, Петар Јовановић, др. Стеван Стојковић, Душан Милић, Лаза Обреновић, Ђорђе Матић, Јован Јовановић, Васа Лазаревић, Павле Лазаревић, Павле Лазаревић, Светозар Стојадиновић, Јован Марковић, Лазар Кујадиновић, Миливој Кујадиновић, Мита Марјановић, Петар Станишић-православни, Радован Малушевић, Павле Геренчевић, Венијамин Војнов Шајкаш, Никола Сенежан, Паја Павловић-Гргинин, др. Милош Николајевић, др Ђорђе Красојевић, Милан Јовановић, Јоца Костић, Јован Л. Богдановић.

ПАНЧЕВО Велештовани господине! Сада, када васколики српски народ хити, да Вам благодарно поздрави наступајућу седамдесетогодишњицу, сматрам за срећу да и ја своју топлу молитву придружим хиљадама српских срдаца, да Вас милостиви Бог још много и дуго поживи! Овом приликом изволите примити овај скромни дарак у знак успомене од Вашег поштоваоца, Тане Мутавџића, ћурчије.

Ово је писмо дошло заједно са врло вешто, руком пошиљача израђеним, предкреветним простирачем у облику тигрове коже у вредности од 40—50 фор. — Ово признање Србина занатлије, веома је обрадовало слављеника и биће му од неоцењиве вредности. Нека је и овим путем пошиљачу изречена хвала!

(Наставиће се)

Вести из народа.

Пишу нам из **Карловаца**: („Победа“ патријарха Георгија). У српском Сијону славље. Радикална хидра осакаћена: истина глава је није заболела, али свеједно, и реп је интеграрни део тела, а почевши од репа све више и више, миц по миц па ће се доћи и до главе.

Оно истина није баш савесно с репа почети, али боље ишта него ништа, у нужди храни се ђаво и мувама — каже немачка пословица.

Карловци су запамтили већ много знаменитих дана по наш овострани српски народ, па и по целу монархију. Но шта је био дан н. пр. кад се склапао карловачки мир, кад је била мајска скупштина, благовештенски сабор, Карловачки збор лањски — према јучерашњем дану? Бог и шеширџија!

Па шта је, шта? Зинули читаоци од чуда и једва чекају ову новост да чују.

Дакле мир! — па слушајте!

Радикална већина у скупштини овдашње српско-прав. црк. опћине то је трн у оку, кост у грлу светоме патријарху и свима, који живе од његовог благослова било директно било индиректно. Кумила се и вода и гора, кумила се куга да помори ту проклету радикалију, што не да мира неком као-но она три хајдука бесном Фејуз-паши. Хе — али да има коза дуги реп, тешко сваком!

На реду је било јуче да се бира једна трећина скупштинара, дакле тринаест њих! Фаталан број, несретан почетак за будућу алцију, па ако се сваки светац познаје по вечерњу, онда ће и нашим анти-радикалима место ружа процвасти какав кукурек, којим ће се лепо моћи накитити.

Дакле већ раном зором опазило се на карловачкој пијаци живље кретање, бирачи у стајаћем оделу чекају почетак избора, а како прави Хришћанин сваки посао почиње божјим благословом, са свим се разуме, да је још лепше, ако тај благослов дође са највишег места. Мобилизирало се дакле све, што није радикално, клерикализам и либерализам, то су код нас близанци, које дели само математички знак једнакости (=). Устумарали се сви, живо се радило систематски, а већ не фали благослов из двора — јамачно zum abschreckneden Beispiel за будуће изборе, јер коме није савест мирна рецимо пред каквим Шандором, оном је добро дошла и једна трећина скупштинара.

Некадашње перјанице браниковачке странке и млађе гарде („омладинске“) лепо се нашли у једном колу — невоља их здружила — са зату ланим клерикалима, који су и у најцрње доба реакције под Германом били клерикали, па јунак до јунака, калуђер до калуђера, камилавка црна до камилавке плаве и до штуцерског „халбцилиндра“, и жутих, црних глазе-рукавица. Баш као-но на Косову: да из неба плаха киша падне, ниђе не би на земљицу пала, већ.... Сви ми да се у со преметнемо, не би — тамо њима — ручка осолили.

Него где је среће, има и несреће. Бадава, кад ти је човек малерозан! „Чаше меда још нико не попи, да је чашом жучи не загорчи“ каже Његош. Сироти, тек што су мало прогледали очима, тек што су рекли: помози, боже! а оно ето тако.

Кад су Јапанци освојили Вај-хај-вај, нашли су тамо тма божја Кинеза, против којих су се борили и надбили их.

А помислите само жалости, удружени клерикали и либерали, та чврста фаланга — не нађе против себе никога, с ким би опробала своју снагу. Тек неколицина радикала одоше на избор онако из дуга времена и куријозума. — Оно истина и онај витез шпањолски ухватио се у коштац с ветрењачама, те је опет нашао писца, да га овековечи, па зашто да се не нађе какав нови Сервантес, да сачува ову донкожотерију потомству?

Вести из места и са стране.

Забава у Н. Саду. Радничко певачко друштво приређује данас у недељу 12. фебр. забаву с игранком у гостионици Пере Фабрија. Програм је одабран. За улазницу се плаћа 50 н. од особе.

Беседа са игранком у Панчеву. Панчевачко српско црк. певачко друштво приредило је у суботу 11. (23.) фебруара 1895. у дворани код „Трубача“ своју прву овогодишњу беседу са игранком. Распоред: 1. „Словенска химна“ мушки хор од Амбр. Томаса. 2. а.) „Musica proibita“ од Гасталдона пева уз гласовир г. Петар Кранчевић, б.) „Три су сеје“ од Ст. Мокрањца пева уз гласовир г. Петар Кранчевић. 3. „Молитва“ меш. хор уз пратњу гласовира од Ј. Маринковића. 4. „Фантазија са варијацијама“ од С. Талберга свира на гласовиру гђца Персида Павловић. 5. Шестеропев из опере „Продана невеста“ од Б. Сметане. 6. „Забрујале горе“ мушки хор од Др. Л. Прохаске. 7. „У гају“ хорална појава за меш. хор са сопран солом од В. Новотнија.

Беседа у Модошу. Беседу с игранком приређује „Срп. црквено певачко друштво“ у Модошу под коровођством Душана Гуцуње српског учитеља у недељу 12. (24.) фебруара 1895. г. у дворници гостионице код „вароши Загреба“, уз пријатељско суделовање госпођице Маре С. Будимовићеве. Чист приход је намењен друштвеном фонду. — Добровољни прилози примају се са захвалношћу. Распоред: I. Товачовски: „Долине тутње“, пева мешовити збор. II. С. Лазаревић: „Српкиња“, декламује госпођица Лина Гигић. III. М. Топаловић: „Лаку ноћ“, четворопев, певају г. г. Милан Кнежев, Шандор Попов, Јоца Стојков и Јова Николајевић. IV. Бом: „Трептећа звезда“, на гласовиру свира гђца Мара С. Будимовићева. V. Д. Блажек: „Бог с тобом“, осмопев, пева мешовити збор. VI. З. Ј. Јовановић: „Гусларева смрт“, декламује госп. Васа Радосав. VII. Д. Јенко: „Боже братимства“, пева мешовити збор. VIII. Др. Пачу: „Српска молитва“, тенор соло, пева госп. Душан Гуцуња, друштвени ликовођа. IX. Д. Јенко: „Нек душман види“, пева мушки збор. — Од српских игара играће се: Коло и Сељанчица.

Беседа са игранком. Беседа са игранком, коју приредило, је српска црк. општина у Јасеновцу у суботу 11. (23.) фебруара 1895. год. у гостионици код „Лава“, у корист школскога фонда, Добровољни прилози примају се са захвалношћу. Распоред: 1. „Говори“ ***; 2. „Воскликнем“ од Т. Остојића, пева дечији збор у четири гласа; 3. „Сама слога Србина спасава“ декламује Пелка Вуковић; 4. „Завет“ од М. Топаловић, пева дечији збор; 5. „Књизи“, декламује Л. Милешевић уч. II. разреда; 6. „Пчелица“, од М. Топаловића, пева дечији збор у 2 гласа; „На појутарје св. Саве. од М. Милановића, играју школска деца: М. Келић, Ј. Божичић, Мијо Рокић, П. Метлаш, М. Шестановића, Л. Микић, и А. Винчић. Игранка са пет српских игара.

Беседа у Сефкерину. Беседу са игранком, придило се у суботу 11. (23.) фебруара 1895. у гостионици г. Јовановића у Сефкерину, чист приход намењен је задрузи „црвеног крста“ и за оснивање читаонице у Сефкерину. Почетак у 8 вече. Распоред: 1. „Беседу“, отвара говором г. Т Суботић подбележник. 2. „Омладина“, од ***, пева мешовити збор. 3. „Велски Бард“ декламује госп. Б. А. Јовановић учитељ. 4. „Три чаше“ од Ј. Зајца, пева мушки збор. 5. „Уздисај“ Милочинског, пева мешовити збор. 6. „Султанова љуба“ од Љубомира Петровића глумца, декламује гђица Невенка Акшановића учитељица· 7. „Бранково коло“ од Пачуа, пева мешовити збор. Кором управља г. Никола Ђорђевић учитељ. Од српских игара играће се: Коло, Заплет, Сељанчица, Наталијино коло, — ал ће на жалост и чардаш бити.

Српска занатл. добр. позоришна дружина, у Вел. Кикинди, приређује на беле покладе 12. (24.) фебруара 1895. г., у Арени браће Када, а у корист своје благајнице позоришну представу с игранком: Сметењак. комедија у 3. чина, написао Вл Тихонов. Редитељ г. М. Петровић. За тим игранка.

Како проводимо живот? Неки је статистичар на темељу великог броја случајева израчунао, да у просеку човек од 50 година проведе 6000 дана у спавању, 6500 дана у раду, 800 у ходању, 4000 у забавама (урачунавајући недеље и благдане), 1500 у јелу и пићу, а 500 у болести. У то је време потрошио 17.000 фунти хлеба, 16.000 фунти разна меса, 4600 фунти поврћа, јаја и риба, а попио је до 28.000 литара пића.

Из непажње убио своје рођено дете. Деветогодишња ученица Ана Бедековића у Абуњу, у Угарској, добила је од учитеља Румполта налог, да понесе свом оцу, који је машиниста, револвер, да га оправи. Девојчица је сретно донела револвер кући предала га оцу, а чим се окренула вратима, зачуо се хитац и она паде тешко рањена на под и мало затим умре. Отац није опазио, да је револвер пун, па је са неопрезности одапео и убио своје дете.

Најновије вести.

Русија и Цанков. У петроградским угледним листовима изишла је вест, да руска влада нема никакве солидарности у раду Драгана Цанкова.

Посланици аминаши. Угарска влада ударила је у жицу, да у угарски сабор дођу посланици из Тројединице због дебате за апропријацију. У след тога нема доста посланика у загребачком сабору, да може саборисати.. Банфи и Хедервари крпе!

Црквена политика и папа. У Риму се бави бискуп Штајнер из Стоног Београда. Његово бављење доводе у свезу са политичким и црквеним положајем у Угарској, о чему би Штајнер имао да поднесе папи извештај.